

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XObdo/643/2017
Identifikačné číslo spisu: 6812206077
Dátum vydania rozhodnutia: 28.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6812206077.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/132/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2016, č. k. 13Co/23/2016-138 a o návrhu žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie o d m i e t a.
- III. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 17. apríla 2013, č. k. 3C/132/2012-34, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66,- eur v zmysle položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Sadzobník súdnych poplatkov“) v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie.

2. Na odvolanie žalobkyne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením 31. októbra 2016, č. k. 13Co/23/2016-138 tak, že odvolanie odmietol. Žalobkyni začala doručením uznesenia súdu prvej inštancie plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, pričom posledným dňom lehoty bol 28. jún 2013. Odvolanie žalobkyne bolo podľa prezenčnej pečiatky súdu prvej inštancie doručené osobne do podateľne dňa 01. júla 2013, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania. Z uvedeného dôvodu, odvolací súd odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dňa 01. júna 2017 dovolanie spolu s návrhom na prerušenie dovolacieho konania. Svoje dovolanie odôvodnila tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], v konaní rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 420 písm. e/ C. s. p.). Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie bez náhrady zrušil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vadám podľa ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (ustanovenie § 237 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 419 a nasl. C. s. p.) pripúšťa dovolanie podané podľa ust. § 420 C. s. p. len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí (uznesenie o zastavení konania, uznesenie o odmietnutí žaloby). Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

8. V rozhodovanej veci je dovolaním (podaným za účinnosti C. s. p.) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o uložení poplatkovej povinnosti za vznesenú námietku zaujatosti. Nejde teda o meritórne rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 419 a § 420 C. s. p. preto vyvodit' nemožno.

9. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

10. Vo vzťahu k návrhu žalobkyne na prerušenie konania najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 C. s. p.). Išlo o konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/740/2015, 2Cdo/785/2015, 8Cdo/389/2015, 11XCdo/88/2016, 19XCdo/143/2016. Senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci sa s odôvodneniami rozhodnutí týkajúcimi sa zamietnutia návrhu žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania, ktoré boli vydané vo vyššie uvedených konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, preto už ďalšie dôvody v súlade s ustanovením § 452 ods. 1 C. s. p. neuvádza.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.